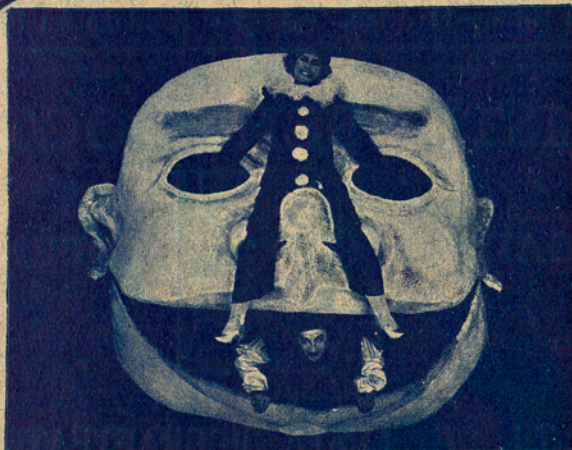

FILMEN

Scenebillede fra

»Pjerrots Kærlighed«

Daglig Forevisning af stort righoldigt Program.

Udenlandske Kunstfilms. — Egne Optagelser.

Uafbrudt Forestilling

Hverdage fra Kl. 2 Eftm.—11 Aften. — Søndage fra Kl. 4 Eftm.—11 Aften.

EMIL KRISTENSENS BOGTRYKKERI

NØRREGADE 30

KØBENHAVN K.

HURTIG LEVERING

BILLIGE PRISER

TELEFON 4345

LEVERANDØR TIL DE FLESTE BIOGRAFTEATRE I DANMARK.

CLICHÉER

**BIBOW-JENSEN'S
REPRODUKTIONS-ANSTALT**

25, VINGAARDSTRÆDE 25

TELEFON 4708

A/S KINOGRAFEN

KØBENHAVN

UDLEJNING

af

DEN SAMVITTIGHEDSLØSE

Drama i 3 Akter.

Længde ca. 1050 Meter.

JUNGLENS KONGER

Skuespil i 2 Akter.

Storslaet Dyrefilm.

Længde ca. 600 Mtr.

MENNESKEJÆGERE

Moderne Skuespil i 3 Akter.

Længde ca. 838 Meter.

== STORT REKLAMEMATERIALE ==

Biografteater-Billetter

med Firmamærke efter eget Valg i Hefter à 500 Stk. — 5 Billetter pr. Blad — dobbelte eller tredobbelte-nummereret fortløbende fra 1—500.

Mindste Ordre 5000 Stkr.

10,000 Stykker med een Sats	Kr. 6,00
25,000 — — to —	» 12,00
50,000 — — tre —	» 22,00
100,000 — — fire —	» 40,00

I Blokke à 100 Stykker, Format 5×12 cm.

10,000 Stykker med een Sats	Kr. 7,00
25,000 — — to —	» 17,00
50,000 — — tre —	» 31,00
100,000 — — fire —	» 53,00

Yderligere Trykforandringer Kr. 1,00 pr. Oplag.

Forsendes mod Halvdelen af Beløbet ved Ordrens Afgivelse, Resten pr. Postopkrævning

Billetfabrik A. Brand G. m. b. H.

Hasselbrokstrasse 126 :: Hamburg 23.

ADELGADE 13

ADELGADE 13

OTTO JENSEN

TAPETSERER — DECORATØR OG MØBELETABLISSEMENT

ANBEFALER SIG MED UDLEJNING AF

MØBLER · GARDINER · TÆPPER M. M.

TELF. PALÆ 321

TIL BILLIGSTE PRISER.

TELF. PALÆ 321

Biografteater-Billetter

Køb dansk Arbejde

hvorved spares Told og Fragt.

Forlang Tilbud fra:

C. FERSLEW & Co.s

Specialfabrik for

Kontrolbilletter i Ruller og Blokke.

St. Kongensgade 24.

København K.

Telefon 470.

besørges Annoncer til
Bladenes originale Priser
gennem
HERTZ'S
ANNONCEBUREAU. 4022-4023-4024-4025.
Sct. Pederstræde 19.
København
Telefon

Mindre og mindre — —

Ser man paa alle de Opfindelser paa Mekanikkens Omraade i det sidste Aarhundrede, som man vil give Betegnelsen store, har de alle tjent til at gøre Jorden mindre.

Jernbanen, Telefonen, Flyvemaskinen og Telegrafen, alle har de forringet Afstanden, dræbt Tiden og ført Menneskene nærmere til hverandre.

Den Tid vil komme, og den er ikke ret fjern, hvor alle vil være klar over, at Filmen ogsaa er en af de Opfindelser, der kaldes de store, og ingen vil søge at sætte sig imod dens Sejrsang, men bøje sig for Kendsgerningen og tage den i sin Tjeneste.

Det findes andet Steds her i Bladet omtalt, hvorledes en Søn og en Far atter har fundet hinanden gennem de levende Billeder.

Den rørende Historie skal ikke gentages her, men Tilfældet fortjener at betragtes i en anden Belysning end den, den øjeblikkelig Glæde og Forundring over den mærkelige Hændelse kaster over de, det angaar, og de, der interesserer sig for dem.

Thi ved samme Lejlighed har de, der forstaar at se — og det er jo endnu ikke saa mange, naar det drejer sig om Filmen — anet et Glimt af Fremtiden, saaledes som Filmen vil være med til at skabe den.

Verden vil blive lille, saa ganske bitte lille, og det kræves jo ogsaa, hvis Filmen vil hævde sit Ry som en stor Opfindelse.

Alle Jordens Egne vil rykke sammen, ganske tæt op af hinanden. Der er saa rigeligt Plads til Amerikas Sletter og Polaregnes Is paa det smalle Filmsbaand, det kan være der alt sammen paa en Gang.

Man har Historien om Fanden, der kunde være i en Nød, hvad er det mod den hele Jord, der kan være paa en Film?

Men Menneskene vil samtidig komme hverandre ganske nær.

Før sad en gammel Far her i Danmark, og hans Søn sad langt inde i Rusland, og de saa ikke noget til hinanden — Afstanden var for stor, Jorden for mægtig.

Men nu fører Filmen Faderen ind i Sønnens Stue, om han vil, og Filmen fører Sønneren frem for Faderens Øjne.

Er Filmen saa ikke stor? Lige saa stor som Telefonen, Flyvemaskinen og Telegrafen?

Jo, men Filmen er endnu større. Større end alle disse 3 epokegørende Opfindelser, der hver især har gjort Jorden sit Stykke mindre, thi Filmen har turdet binde an med den Magt, der før har hersket uindskrænket over alt levende, nemlig Døden.

Filmen har givet alt levende Liv ud over Dødens Grænse, den har ikke blot gjort Jorden — men den har gjort Verden lille.

Thi selv om Faderen var død for mange Aar siden, vilde Filmen dog have kunnet føre ham ind i Sønnens Stue, saadan som han stod og gik.

Mange er endnu saa tilbøjelige til at trække paa Skulderen eller Smilebaandet, naar Talen er om Filmen og dens Storhed.

Gøgl! siger De, som man altid har sagt om det, der af Mekanik udviklede sig til Kunst, og fortrængte andre Kunstarter, der kun havde det Fortrin, at de var ældre.

Det store der ligger bag, kan de altid se og er yderst villige til at anerkende, men det, der ligger foran og hører Fremtiden til, har de ikke Øje for.

Maaske kan en saadan lille Historie tjene til at oplade deres Øjne.

E. — H. — J.

En mærkelig Historie.

Filmen forener atter Fa'r og Søn.

Langt ude paa Amager bor Skuespiller Frederik Christensen ...

I mange Aar var han en kendt Komiker her i Byen, siden slog han sig paa Filmen, da den kom op — det er hændt for saa mange Skuespillere, og det vil hændes for mange endnu.

Men bare derfor faar ingen mig til at tage *saa* langt ud paa Amager; der maa mere til; og Frederik Christensen har da ogsaa i disse Dage oplevet noget, der er ud over det sædvanlige.

Men jeg lader ham selv fortælle, efter at jeg har fundet ind til ham i hans hyggelige Lejlighed der ude i den fjerne Amagerverden, der kun er forbundet med min daglige ved en Linie 2.

— »Naa, De har hørt den Historie, ja Gud ved hvordan den er kommen ud, og nu skal den i Avisen ... jo bevares, det er saamænd rigtigt nok.

Jeg har en Søn, der rejste ud, da han var 18 Aar. Gøgleriet sad ham i Blodet, og da en

Rulleskøjtetrup, der optraadte i Tivoli, mistede et Medlem, kom han ind i Stedet og drog med den ud i Verden.

Siden ved jeg, at han kom til Rusland, og dér rejste han med Dukker som Bugtaler — hele Landet over, og Russisk havde han lært sig — og det gik ham vist godt.

I 25 Aar hørte jeg ikke fra ham — og hvad skulde jeg saa vel svare? — indtil forleden Dag, da der kommer Brev fra ham.

Da havde han højt oppe i Rusland set mig paa en dansk Film og straks genkendt mig, og da han saa, at jeg endnu levede, satte han sig ned og skrev til mig her i det gamle Land.

Det var alligevel ganske underligt, synes De ikke? Og jeg skrev naturligvis igen, og nu har vi atter fundet hinanden, og det er Filmens Skyld ...

Der har været mørkt i Stuen, medens vi talte, nu kommer der Lys, og Cigarkassen kommer frem ...

Lidt efter sidder jeg atter i Linie 2, og Christianshavn synes mig nu helt bekendt og hjemlig.

Og saa er det jo det, at der i et ganske almindeligt Hus helt derude paa Amager kan ske ejendommelige og dybe Ting, som ikke sker her inde paa den slidte Asfalt ...

—ne.

„Det var min første Film ...“

Det var Sommeren 1911s overhede Dage med djævelsk Varme.

Jeg arbejdede paa min Bog — min første Bog — havde lige forladt en ret betryggende Stilling og havde selvfølgelig af den Grund lagt mig ud med hele min Familie.

I en melankolsk-desperat Tilstand vandrede jeg rundt i den varmelugtende By uden Familie, uden Penge, uden Fremtid, bare med nogle Ark Papir i Lommen, hvorpaa der var nedkradset noget, *jeg* syntes var genialt.

... En skønne Dag — netop da det hele var ved at falde sammen over mig — nedsteg fra

Himlen en guldhæret Engel og overrakte mig 60 Kr. i Sølv.

Jeg skal ikke nærmere detaillere, hvorledes det kunde falde Englebarnet ind at dale ned med denne lille Formue, jeg skal blot bemærke, at min Hjerne holdt op at fungere og gik i Baglaas.

Jeg for ind til Byen for at yde Letsindighed og blive af med Pengene saa hurtig som muligt. Jeg har altid — og vedbliver at følge — den Teori, at Penge, der kommer overraskende, skal bruges omgaaende.

Da jeg gik forbi Hovedbanegaarden fløj en vanvittig Tanke ned i mig: jeg kunde jo rejse! Jeg kunde forlade denne bundkedelige, idiotiske Tivoliby og søge nye Impulser paa fremmede Steder.

Om ti Minutter gik der et Tog til Korsør. Da jeg ikke nærede nogen overvejende Tilbøjelighed til at nedsætte mig i Odense, Fredericia eller Aarhus — tog jeg overtværs og bestilte Billet til *Hamburg*.

Næste Morgen var jeg der. Hamburg var sommersyg og Hansasolen skinnede og straaede endnu mere djævelsk end den hjemmehørende Østergadesol.

Med 41 Kr. og 25 Øre i Lommen holdt jeg mit Indtog — med en Bagage, der bestod af 15 algerske Cigaretter og en af mine Venners Laanesedler.

Jeg spiste Frokost i Alsterpavillonen — Midtag paa et fornemt Hotel og tilbragte Aftenen med en rødhaaret Dame, der var inderlig dansk og født i Hobro.

Da jeg om Natten vendte tilbage til mit Hotel havde jeg ikke en Øre i Lommen.

Jeg saa' Æventyret lige i Øjnene uden at blinke. Først nu fik Hamburg den rette Interesse for mig.

Hvad skulde jeg gøre?

Hjem vilde jeg ikke og for at kunne oprettholde Livet hernede maatte jeg enten søge Ansættelse som Avissælger, Gadefejer, Vinduespudser eller Plakatmand.

Jeg blev noget der var meget værre. *Jeg blev Goliath.*

Ja, kære Læser, jeg kan se De studser — men det er sandt: jeg *blev* Goliath!

Nu skal De høre hvorledes!

Da jeg tidlig næste Morgen vandrede i Byens Periferi — lidt mismodig fordi min Mave var tom, dumpede jeg ind i et mægtigt Opløb. To langskæggede Mænd med store Bulehatte stod og tærskede løs paa hinanden, til inderlig Glæde for en Flok Skolebørn. Men hvad der forbavsedede mig mest var, at to Politibetjente stod i smilende Ro og nød Kampen.

Selvfølge, nu forstod jeg: *man filmede*.

Jeg stod i nogle Minutter og overværede Lystspillet — saa kom pludselig en lille Mand i gule Gamascher og en lysegraa kort Overfrakke hen til mig og hilste Goddag.

»Goddag,« sagde jeg.

»Er De Skuespiller?« spurgte han og saa' venligt paa mig.

Jeg rystede paa Hovedet.

»Det var kedeligt,« sagde han saa, »for jeg har aldrig set en Mand saa dejlig lang som De.«

»Tør jeg spørge ...!«

Den lille Mand slog afværgende ud med Hænderne:

»Bliv endelig ikke vred! Jeg skal nemlig sige Dem, vi har i lange Tider gaaet og ledt efter en virkelig høj Mand, vi skulde bruge ham til en Film, der hedder »Hr. Goliath og Hr. Lilleput ...« De er den rette Mand til Goliath — tilpas tynd og tilstrækkelig lang. Har De Lyst — det er kun et Arbejde paa faa Dage og det bliver godt betalt!«

Jeg følte mig oprigtig talt imponeret. Netop, som jeg stod og manglede Penge — kom en Mand — ligesom den guldhærede Engel med de 60 Kroner — dumpende ned fra Himlen — en Filmsmand, der engagerede mig til at spille Goliath! Skæbnen er ironisk!

Kort og godt. — Jeg slog til med det samme. Det skulde jeg aldrig have gjort!

For det første var de Strabadser jeg gennemgik i de fem Dage jeg filmede, saa forfærdelige, at min Fyldepen ikke magter at skildre det. Jeg sprang blandt andet fra anden Sal ned i en fyldt Kalkbalje — derfra paa Hovedet i en Tjæretønde — for bagefter at klatre over et fem Alen

højt Plankeværk, der var dækket med Pigtraad — for tilsidst at springe paa Hovedet ud i Alsteren.

Det var egentlig ikke Smaating — og for alle disse Dødsspring, som med Lethed kunde have gjort det af med mit stakkels Liv fem Gange, fik jeg 200 Kroner i Honorar. I Forhold til de utallige Gange jeg havde sat mit Liv i Fare, var det jo ingenlunde nogen svimlende Betaling.

Naa, glad var jeg for Pengene — og glad var jeg, at det var overstaaet. Skønt jeg i to Dage maatte ligge til Sengs for at læge de Knubs og Stød og Vunder, jeg havde modtaget for Kunstens Skyld (min Ryg lignede en Regnbue!) havde jeg dog i Løbet af kort Tid ikke en Øre i Lommen — igen. Tilsidst maatte jeg se mig nødsaget til at blive sendt hjem paa Konsulatets Regning.

Men dermed var Historien ikke ude. Min Debut, som Filmsskuespiller, fik alvorligere Følger, end jeg havde tænkt — endsige drømt.

Et halvt Aars Tid efter aflagde jeg Besøg hos mine Svigerforældre i Holstebro.

Holstebro er, som bekendt, en liden By i det nordlige Jylland. Byens største Attraktion er Biografteatret — og til det valfartede min Elskede og jeg omtrent hver Aften. Men hvem kan beskrive min Rædsel, da jeg en Aften ser den hvide Plade lyse op til en Farcefilm: »Hr. Goliath og Hr. Lilleput«, for et Øjeblik efter at beskue mig selv? Jeg saa' rædselsfuld ud! Endnu tyndere, endnu længere end i Virkeligheden, iført en spraglet Karikaturdragt, en stor rød Pæon i Knaphullet og en lille Klownhat paa Hovedet.

Selvfølgelig genkendte min Kæreste mig øjeblikkelig — selvfølgelig besvime hun — og selvfølgelig slog hun op saa saare hun kom til sig selv.

Min Svigerfa'r er Byraadsmedlem, Forsvarsbroder, Formand i »Forladte Kvinder« og Basanger i Holstebro dannede Sangforening. Han kunde for Gud og Mennesker ikke have en Svigersøn, der optraadte i levende Billeder, til Grin for hele Byen.

Jeg kom i en ret defekt Tilstand til Køben-

havn — og har siden den Tid gaaet en bred Bue uden om det, som havde med Film at gøre.

Denne Artikel er ikke skrevet for at være vittig, ej heller for de fattige ti Kroner, som dette Blads Redaktør har lovet mig for den — men kun for at vise, hvilken farlig Fælde man falder i, naar man lader sig engagere til Film.

Til Skræk og Advarsel!

Digter Pjerrot.

Lille Filmsinterview.

Der er Mellemakt i Paladsteatret!

Klokken har lige ringet, og nu vælter man ud i Foyeren af alle Døre, stormer Konfektboden, trænger sig om Cigarbutikken og køber »Filmen« i Kiosken.

De mere kloge søger mod Restaurationen og de sparsommelige nøjes med at nyde Turen frem og tilbage i det smukke Rum og mellem de mange Menesker.

Lænet op af en Pille staar Direktør Philipsen, iført ulastelig høj Hat, et tilfreds Smil ligger omkring hans Mund, og det forsvinder end ikke, da jeg stopper op for at spørge ham ud om hvordan det gaar.

At det gaar udmærket bliver vi klar over, uden at vi behøver at ty til en Forklaring, det kan man nemlig se paa Trængslen herude, og vi kommer da ogsaa meget snart ind paa den Matinée som blev given for Skuespillerne her i Paladsteatret forleden.

»Det var saamænd en af Skuespillerne selv,« siger Direktøren, »der kom til mig og spurgte, om jeg ikke vilde indbyde Skuespillerne til at se den mesterlige franske Film »de ulykkelige«, lavet over Hugos berømte Roman, og jeg fandt straks, at det var en udmærket Idé.

Saa lavede jeg dene Matinée, og over 300 Skuespillere indfandt sig, og der var en Begejstring over Billederne, som jeg endnu aldrig har hørt Magen til.

Den Film gjorde i det hele taget Lykke — en kendt københavnsk Læge, ved jeg, saa den 6 Gange ...«

»Men Asta Nielsen —?«

»Ja, Asta Nielsen og de Film, hun optræder i, er

vel nok det, der har gjort mest Lykke. Et saadant Program kan jeg have i over 3 Uger.«

— Her kommer en Tjener anstigende med 2 Portioner Is og Direktøren standser ham — — —

»Ingen Servering her ude, hvor der promeneres« — og til mig fortsætter han — »man maa holde det ude fra hinanden, det er derfor det er lykkedes mig at faa det virkelig gode Publikum herhen.«

»Forresten kommer her Folk til alle Tider af Dagen, mest Udlændinge, der vil se Lokaltiteterne, som de har læst om i de hjemlige Blade.

»Det, at det er en gammel Banegaard, kan Folk ikke glemme, det har været den allerbedste Reklame for mig.«

»Og hvis Banegaarden ikke havde været her, hvad vilde det saa have kostet at bygge det paa dette Sted?«

»Circa 3 Miljoner vil jeg regne — men ved De hvad saa?«

»Nej —«

»Saa havde vi to nu staaet paa aaben Gade og snakket om noget andet ....«

— nemo.

Filmsjura.

Alt kræver Forkundskaber nu til Dags!

For at gøre sig Haab om at blive ansat som Bydreng med en maanedlig Gage paa 10 Kroner kræves, at man har Præliminæreksamen — en Student vil naturligvis blive foretrukket — med ikke under mg. i fransk og tysk.

For at blive Kammersanger fordres, at man har været Skolelærer eller Bagersvend ... det er ens alle Vegne, uden Forkundskaber driver man det ikke til noget.

Hvad Film og Filmsfolk angaar, saa har Folk ofte de forunderligste Begreber om dem.

Filmen staar med Mystikkens Straaleglans om Hovedet, det er noget nyt og er kommet saa hastigt op, at Godtfolks Hjerner ikke har kunnet følge med, hvorfor de roligt har bremset paa Halvvejen og slaaet fast, at naar der er Tale om Film er alt muligt.

At Filmsfolk vader i Guld er noget, det vil være haabløst at faa dem til at lade være med at tro og møder de en 16-aarig Knægt, raat udhalet efter Londons Modejournaler — og det møder man jo nu til Dags — trykker de sig og siger: »se ham der, den lille Fyr — han er Seniorchef i et Filmsfirma.«

Endelig, tror man, at der er fundet noget, som man kan rende lige ind i, uden at vide noget som helst ud over, hvordan man hæver sin Gage, og saa er det dog — som næsten altid, naar der troes noget om Film — en sørgelig Fejltagelse.

Jeg undertegnede, velerværdig Journalist udi Staden, har nu i lang Tid studeret Filmens Folk, og jeg er kommen til det Resultat, at er der noget, der kræver Forkundskaber, er det netop til at blive Filmsmand.

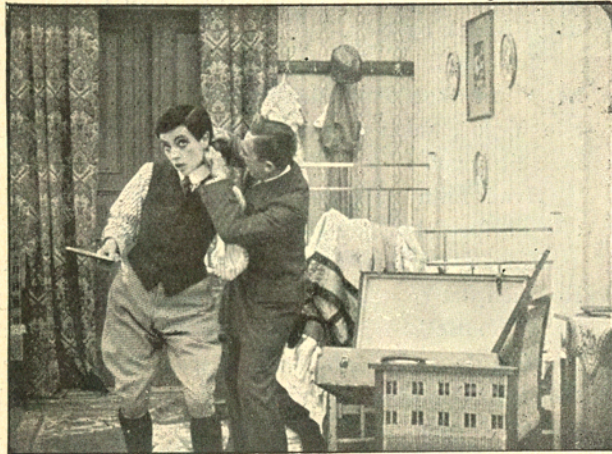
Der kunde om dette Tema skrives mindst 11 Artikler, hvoraf jeg dog skal afholde mig fra de 10, og i denne den 11te om det Emne nøjes med at paapege, hvilke juridiske Kundskaber der kræves af en Direktør for en Filmsfabrik.

Censuren lever jo endnu højt paa Filmens Bekostning, ikke mindst i Tyskland, og vil man gøre sig Haab om at tjene godt paa en Film, maa man ikke udelukke sig fra det tyske Marked og følgeligt bøje sig under Censuren.

FREDERIKSBERGGADE 25

København

Forklædningen.

Et uventet Møde.

A/S „KINOGRAFEN“

UDLEJNING

den sidste store

Asta Nielsens Succes

UNGDOM OG DAARSKAB

Lystspil i 3 Akter af Urban Gad.

FREDERIKSBERGGADE 25

København

Kvalfulde Timer.

En god Historie.

Nu er det en Kendsgerning, at Censurens Love i mangt og meget falder sammen med Landets Strafferet, og det bliver snart saaledes, at der overhovedet ikke maa ske noget strafbart i en Film.

Naa, saa langt er man dog ikke endnu, men der maa ikke ske noget paa en Film, hvorefter man kan lære at udføre en Forbrydelse paa en ny Maade, og vil man være paa den sikre Side overfor den tyske Censur, maa der ikke paa Filmen ske Ting, der honoreres med mer end et vist Maal Straf.

Og folgeligt maa en Filmsdirektør, ligesom en snedig Tyveknægt, kende Loven og vide, hvor der er Huller, og hvad man slipper billigst fra.

Lad os gaa i Eksempler:

Det kræves i en Film, at en Person skal bryde ind i et Hus.

Sker dette nu ved, at han springer over en Mur, dirker en Dør op, eller slaar en Rude ind, vil han uvægerligt falde ind under § 229, 4de Stykke, hvori det hedder:

»Har Tyven skaffet sig Adgang ved at stige over Hus, Mur eller andet Lukke, eller ved at stige ind gennem Vinduer, Skorstene eller andre saadanne Aabninger, som ikke er bestemt til Indgang, regnes Tyveriet for grovt og medfører Strafarbejde indtil 8 Aar.

Det er, som man ser, ingen Spøg og det er decideret den tyske Censur for meget.

Lader en naiv Direktør nu sligt ske i en Film risikerer han et Forbud, medens den kloge Direktør, der kender sin Jura, lader Døren ved et Tilfælde være uafslået, hvorved Tyveriet fra at være et groft bliver simpelt, hvorfor Straffen er højst 2 Aar.

Et andet Eksempel:

Tyven er kommen ind i Huset — saa »billigt« som det bare er muligt — og forefinder her et Eldorado af Madvarer (det er i en Spækhøkerbutik), og her kan nu gøres et af to.

Enten lader man ham stoppe i Lommerne alt det han bare kan, for i det næste Billede at vise ham siddende paa en Grøftekant og guffe i sig af Hjertens Lyst, eller ogsaa lader man ham hugge i sig paa Stedet.

Den ukloge Direktør gør det første, medens den kloge vælger det sidste.

Thi:

I første Tilfælde straffes det uvægerligt efter

§ 228 med indtil 2 Aar, medens det i sidste Tilfælde falder ind under § 235, hvori det hedder:

»... Borttages Føde eller Drikkevarer til umiddelbar Fortæring bliver Straf af Bøder eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned at anvende. Paatale finder kun Sted, naar den Forurettede begærer det.»

Lader man saa endda »den forurettede« være ædel er det slet ikke strafbart.

Sandelig, det gælder om at passe paa og kende sin Jura, thi Censor sidder med sin Lovbog i Haanden og bruger sin Blyant efter dens Ord.

Som man ser, kræves der stor juridisk Indsigt til at være Filmsdirektør, og efter at have læst dette, maa man dog indrømme, at der til at være Filmsjournalist kræves noget af det samme.

Jens.

Teater.

Anne Lykke.

Den dramatiske Muse har længe vekslet mellem Smil og Graad her til Lands.

Hun smilede, naar hun saa til den Stab af sjældent dygtige Skuespillere, vi ejer, men hun græd, naar hun betragtede vore Skuespillere indtil ...

Det er sagt saa ofte, og man siger saa meget, at man jo en Gang kommer til at sige Sandheden med.

Men de, der i »Det ny Teater« har set »Anne Lykke«, vil erkende, at Folk snart maa faa noget andet at slaa fast.

Her skal altsaa atter synges til Frk. Ungermanns Pris.

I Titelfølelsen skabte hun en fast og sikker Figur, ikke særlig typisk middelalderlig, men menneskelig og troværdig.

Ivar Schmidt vidste nok, hvad han gjorde, da han bandt hende til sit Teater; hun har baaret en Række store Roller og er vokset med dem, saa hun nu, hvad Dag det skal være, kan give en Figur, der fuldt er hendes egen og vil blive staaende.

Men her skal ogsaa synges til Fru Elisabeth Rosenbergs Ære ...

Ved Synet af Frk. Ungermann tørrede Muses det ene Øje, men Fru Rosenberg bragte Smil i det andet.

Af Pulverheksen »lamme Hejne fra Süderstapel«, en ret traditionel og triviell Teaterfigur, fik hun lavet det mest troværdige Menneske, hæsli og frygtindgydende.

Masken var aldeles fortræffelig, og hvem

Isenesættelsen er smuk og diskret.

Dragne Sabler, klirrende Sporer og spraglete Dragter skal der til, og de er der, men mest er der dog kælet for den lille Scene ved Heksens Hus, hvor Dirketøren lader en levende Ko, en Kat, en Papegøje og en Kanin i en Kasse spille med.

Denne zoologiske Have virker oplivende,

Scenebillede af »Anne Lykke«.

anede, at Fru Rosenberg sad inde med et saadant Temperament og en saadan Voldsomhed?

Det var til Tider helt uhyggeligt at se hende humpe rundt ved sin Stok; al en Barndoms Rædsel for gamle Koner vakttes atter til Live for en Stund, og mere kan der vel ikke naas eller fordres af en Folkekomedie.

Ser man paa Stykket, da er det jo ikke af de aller lødigste.

Begyndelsen er for langtrukket, men i de 2 sidste Akter spiller det sig stærkt op, og før Tæppet falder for sidste Akt, har megen dramatisk Effekt fundet sin Udløsning.

særligt da Akten fra Forfatterens Side er meget tynd.

I »Anne Lykke« var det givet Cajus Bruun at fremstille Christian IV, hvad han gjorde med megen Myndighed og en udmærket Maske. Skurk var Hr. Viggo Wiehe; han bliver henvendt efter sidste Akt, og Folk glædede sig, hvilket viser, at ogsaa han havde formaaet at fremtrylle ens gode gamle Barndomsdage.

Nævnes med Honnør bør ogsaa Gunnar Helsingreen, Oda Rostrup, Harald Obel og Svend Kornbeck.

»Anne Lykke« er lige ved at være en fuld-

god historisk Folkekomedie, og der spilles langt bedre Komedie i den end i de mange andre, vi har set i dette Aar.

Jens Locher.

Pierrots Kærlighed.

Scenens og Tribunens Børn har altid øvet en stærk Tiltrækning paa Publikum, og da de levende Billeder kom til, blev de Film da ogsaa

de mest søgte, der viste deres Liv i og udenfor Kulisserne.

Den her foreliggende Film hører til de bedste af Arten.

Ziska og Pucci er Venner fra Bardommen og optræder nu sammen i et Nummer »Pierrot og Pierrette«, der gør stor Lykke i Newski-Varietéen.

Her ser den rige Grev Stanislaus en Aften den fortryllende Ziska og kaster en Rose til hende. Greven har gjort Indtryk paa hende, og Puccis Skinsyge vaagner.

Efter Forestillingen sender Greven et Kort op paa Scenen, men Ziska afslaar at soupere

sammen med ham, hvilket kun yderligere gør ham indtaget i hende, og da de to Kammerater gaar hjem sammen, følger han efter og mærker sig Huset, hvor hun bor.

Næste Dag, da Ziska er samlet med sin Familie, standser et elegant Automobil udenfor Huset. Det er Greven, der kommer for at gøre hendes nærmere Bekendtskab.

Pucci bliver naturligvis mere og mere skinsyg, særligt da der nu daglig kommer Gaver til det fattige Hjem, og da Ziska næste Aften tager mod Grevens Indbydelse, forstaar han, at hun er tabt for ham.

Han ser nu Stanislaus i sin Automobil følge Ziska hjem efter en munter Aften i en af St. Petersborgs flotteste Restaurationer, og han følger efter Ziska ind i hendes Værelse, hvor hun staar og drømmer om Stanislaus. Han erklærer hende sin Kærlighed, men hun svarer ham, at hun elsker ham, der er kørt bort.

Da siger Pucci hende, at hun ikke maa tro, den rige Greve vil gifte sig med hende, den fattige Pige, og Ordene slaar ned i hendes Sjæl.

Næste Nat vandrer Pucci atter alene hjem og sidder oppe og venter paa Ziska.

Hun kommer ogsaa, men da er hun ikke længer den glade, sorgløse Pige som før.

Hun har spurgt Greven, naar han giftede sig med hende, og han har let af hende, og saa er hun i sin Ulykke løbet hjem.

Pucci farer op, han vil dræbe Greven, men Ziska faar ham beroliget og siger, at nu er alt forbi, og nu vil de to atter leve som gode Kammerater.

Grev Stanislaus har, siden Ziska forlod ham, kun tænkt paa hende, og han tager endelig den Beslutning at gifte sig med hende.

Han opsøger hende i hendes Hjem — hvad Pucci ser fra sit Vindue — og siger hende, at han vil gøre hende til sin Hustru.

Netop da han sætter Ringen paa hendes Finger, aabner Pucci Døren med en Revolver i Haanden, men da han ser, hvad der sker, lader han Vaabnet synke og løber fortvivlet op til sig selv.

Et Knald opskræmmer de lykkelige, og da de iler til Puccis Værelse finder de ham død — hans Kærlighed dræbte ham.

—r.

En Erklæring.

Jeg Undertegnede, Kontorist H. Petersen, erklærer herved, at jeg i dybeste Maal skammer mig over at have skrevet 2 Artikler i Bladet »Filmen«. Ikke blot har jeg derved ynkeligt gjort mig selv til Latter, men jeg har ogsaa paa en sjofel Maade omtalt min Kone og hendes Moder, der i et og alt er to yderst respektable Damer.

Jeg tilbagekalder herved alt, hvad jeg har skrevet i de 2 omtalte Artikler. Jeg gaar meget gerne i Teatret med min Kone og min Svigermoder. Min Kones Hat, der af mig var omtalt paa en haanlig Maade, er meget smuk og har været meget kostbar, hvad jeg dog aldeles ikke beklager mig over.

Endvidere erklærer jeg, at min Kærlighed til min Kone i givent Tilfælde straks vilde drive mig ud, selv i den mest fortvivlede Situation, og sluttelig at jeg aller helst ser store og rørende Filmsdramaer, en Trang min Kone og min Svigermoder deler. Sluttelig vedgaar jeg, at det er Pral, naar jeg overfor den i alle Henseender respektable Frue, der er Inde-

haver af Loppercirkuset, har erklæret, at jeg var Bogholder ved Østre Gasværk, Sandheden er, at jeg beklæder en betydelig ringere Kontorplads i det nævnte Værk, en Plads, som endda er skaffet mig gennem min Kones Familie.

I dybeste Ærbødighed

H. Petersen.

Hr. Petersen, der personligt afleverede denne Erklæring paa vort Kontor, var ved denne Lejlighed ledsaget af 2 Damer, og vi lovede dem at lade den fremkomme i »Filmen«s næste Nummer, hvilket herved er sket.

Red.

Kvindecensuren.

»Dansk Kvindesamfund« har ved Fruerne A. Stampe Feddersen, Ester Carstensen og Thora Knudsen overrakt Justitsministeren et Andragende om, at der ansættes baade Kvinder og Mænd i Censurkomitéen for levende Billeder, naar en saadan bliver dannet.

Den nuværende Censor, Hr. P. A. Rosenberg, har udtalt sig om Spørgsmaalet som følger:

— Personlig har jeg endnu ikke faaet den ringeste Meddelelse om, hvilken Form den fremtidige Censur vil faa. Men det er jo muligt, at der indføres en Centralcensur, og nu hører jeg altsaa, at Damerne vil være med i Komitéen. Jeg skal dertil blot sige, at selvfølgelig vil en enkelt Mand ikke kunne overkomme at se alle de Films, som forevises Landet over. Det maa der flere til. Men jeg kunde rigtignok tænke mig, at de ganske simpelt skiftedes til at tage Slidet. Og i Tvivlstilfælde kunde der jo konfereres. Ret ofte vil der næppe opstaa Tvivl, for et voksent Mandfolk vil jo ikke have vanskeligt ved at se, hvad der kan vises offentligt, og hvad der ikke kan. Men i Sverig har de en Komité, hvis Medlemmer allesammen skal se Billederne og saa sludre og skændes om dem bagefter. Det er uhyre kostbart og overordentlig upraktisk. Hvis det er noget tilsvarende, der skal indføres her, saa har jeg ikke andet at be-

mærke, end at Sporene fra Sverig skræmmer. Men herhjemme skal vi jo ofte gennem en hel Masse Vrøvl, før vi naar til en fornuftig Ordning.

Stumper og Strimler

Robert Dinesen og Cajus Bruun er i Dagspressen fremkommen med Udtalelser om Filmskunsten. Vi citerer:

»Skuespilkunst for sig — og Filmskunst for sig — men Kunst kan der absolut rækkes ligesaa godt efter i det ene Tilfælde som i det andet, omend de to Kunstarter er meget forskellige.

Forskellen paa dem er Talen. Men har en Kunstner da aldrig præsteret Kunst paa en Scene, naar han tav stille? Filmskunsten fordrer af sin Udøver en Kunstnersjæl ligesaa vel som Skuespilkunsten og dertil en Evne til alene med sit Ansigt at give Udtryk for de Følelser og Tanker, der ellers udløses i Ord. Filmen fordrer ganske vist ogsaa nu og da Haandværk af sin Mand, men ser vi egentlig ikke ogsaa af og til paa vore Teatre lidt Haandværk, hvor Kunstnersjælen er ganske godt gemt?

Jeg for mit Vedkommende har ofte følt kunstnerisk Tilfredsstillelse ved mit Arbejde paa Filmen. Forresten er Filmen jo kun et Barn endnu, og indtil for kort Tid siden var dens Udøvere ganske tilfældige Menesker, som intet havde med Kunst at gøre. Filmens Ulykke er den, at den er begyndt som Knock-about-Komedie i Reklamens Tjeneste. Lad nu først gode Kunstnere arbejde med den — og lad os saa se.

Robert Dinesen.

»Filmen er, udført paa rette Maade, en særlig Kunst, som i hvert Fald har Situationsfølelsen fælles med den egentlige Skuespilkunst. Derfor kan Filmsarbejdet godt være tilfredsstillende — naar da det Menneske, man skal fremstille, har sin Rod i Livet. Jeg tror, at Filmen er i sin Udvikling, og at dens kunstneriske Midler efterhaanden vil besejre dens Trics, Sensation o. s. v. Allerede nu er jo dens geografiske og maleriske Optagelser vidunderlige.

Cajus Bruun.

Den ny Censurordning, der ventedes færdig til 1ste Januar, er ikke kommen endnu. Vi har forespurgt i Kultusministeriet, men der mente man ikke at kunne sige bestemt, naar Forordningen vilde fremkomme.

Paa Frederiksberg Teater skulde der i Stykket »Revolte« have været anvendt levende Billeder, hvilket dog ikke fandt Sted. Det havde været Meningen at lade Billederne kastes ind paa Baggrunden, der paa denne Maade skulde opfyldes af en stor Menneskemasse.

Forsøget vil sikkert blive gjort før eller senere paa et andet Teater.

M. Capozzi, Pasquali-Kompagniets første Kraft, siges at have vundet en Million i det italienske Lotteri.

Filmen fører til alt ...

»Jeg har desværre ingen Penge hos mig, min gode Mand, — men her er to Fribilletter til Biografteatret!«

Paven har udsendt en Rundskrivelse, hvori det forbydes alle gejstlige at besøge Biografteatrene. Men da de katolske Præster er lige saa hengivne til

at se levende Billeder, som alle andre Mennesker, er der i Rom bleven startet et særligt klerikalt Teater, hvis Film censureres af Gejstligheden selv, og ligende vil sikkert blive indrettet i alle andre større katolske Byer.

Quo Vadis, Sinkiewicz' berømte Roman, er nu bleven lavet om i Film.

Stykket er optaget i Italien og særlig Scenen i circus maximus er sat pragtfuldt i Scene.

20 Løver slippes her løs paa de ulykkelige Kristne, der er dømt til at dø i Circus og først i sidste Øjeblik erstattes de af Dukker, der bestaar af et indre Stativ udenpaa hvilket der er bundet Kød. 1500 Personer deltager i Stykket i antikke Dragter, og Filmen siges at være af stor Virkning.

3000 LYS

Kinematograflys
i alle mindre Byer

faas ved at benytte vor
Triplexbrænder.

Uafhængig af
Gas- og elektriske Ledninger.

Anerkendt Konkurrent
til Buelampe.

Katalog K gratis og franko.

Drägerwerk
Lübeck, Tyskland

Internat.

Lichtbild-Kopier-Gesellschaft

m. b. H.

BERLIN S. 61, Bergmannstr. 68.

Telegram-Adresse; LICHTKOPIE.

**Ydelsesdygtigste Fabrik for Kopiering
og Fremkaldelse af Film.**

TUTEIN & KOCH

REPRODUKTIONSANSTALT & CLICHÉFABRIK

FARVERGADE 8 • TELF. CEN. 8747

☎ Efter 1ste Jan. 1915 ☎
Telefoner: Cen. 4740 & 4760

Filmsfabrikkernes

Opmærksomhed henledes paa mit kolossale Lager af Møbler, passende til Filmsoptagelser, her findes alt baade i Renaissance, Rokoko, Louis den XVI's, Chr. den VIII's, franske og engelske Façon, kort sagt alt, og da jeg har gjort det til en Specialitet kan jeg udleje til **billigste Pris** og da mine Lagre stadig skifter i Façon og Stilarter anbefales det at gøre et Forsøg.

Mine Lagre er: { Adelgade 29 og 31, Telefon 7361. Citygade 20 (Dansk Møbelindustri), Tlf. 8585. Vesterbrogade 89, Tlf. 8882.

NB. Alt transporteres med egen Befordring som ikke beregnes yderligere.

Hurtig Ekspedition.

W. Bischoff.

ANNONCEPRISER: Paa Bagsiden og Siden før og efter Teksten 20 Øre pr. mm. Paa andre Sider 16 Øre. For en halv Side 30 Kr. pr. Gang. Rabat for 13 Gange 10 pCt., for 26 Gange 20 pCt. Spaltebredde 85 mm.

ABONNEMENTSPRIS: Indland: 4 Kr. om Aaret. — Udland: 8 Kr. om Aaret. — Enkelte Numre 15 Øre.

REDAKTION: Frederiksberggade 25, København. Tlf. 7606 — 7626.

EKSPEDITION OG ANNONCEAFDELING: Vilhelm Priørs kgl. Hof-Boghandel, Købmagergade 52, København.

Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned.

Udgivet af A/S Kinografen. — Redigeret af Jens Locher.

A/S KINOGRAFEN

TELEFON 7606—7626.

FREDERIKSBERGGADE 25 • KØBENHAVN

Salg og Udlejning af Films

Egne Optagelser. Monopol Films.

Af de fremkomne Monopol-Films fremhæves:

PIGEN UDEN FÆDRELAND Længde ca. 1035 Mtr.
Drama i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

PJERROTS KÆRLIGHED Længde c. 840 Mtr.
Drama i 3 Akter. I Hovedrollen: EINAR ZANGENBERG.
— EDITH PSILANDER.

NAAR MASKEN FALDER Længde c. 990 Mtr.
Skuespil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

EN KVINDES ÆRE Længde ca. 825 Mtr.
Drama i 1 Forspil og 2 Akter.
I Hovedrollen: Fru EDITH PSILANDER og EINAR ZANGENBERG.

GENERALENS BØRN Længde c. 1030 Mtr.
Skuespil i 3 Akter af URBAN GAD. I Hovedrollen: ASTA NIELSEN.

MARCONITELEGRAFISTEN Længde c. 810 Mtr.
Drama i 3 Akter. I Hovedrollen: HOLGER REENBERG.

CHAUFFØRENS HEMMELIGHED Længde c. 635 Mtr.
Drama i 2 Akter. I Hovedrollen: HOLGER REENBERG.

Stort Reklamemateriale forefindes.
Clicheprogram. — Plakater. — Fotografier.
Programmer udlejes fra 10 Kr. og opefter.
Brugte Films sælges fra 5 Øre pr. Meter.

Dansk Kinograf Films

A/s Kinografen, København.

Hovedkontor:

25, Frederiksberggade 25.

Telefon 7606—7626.

Optagelsesteater:

Strandparksvej Hellerup.

Tlf. Hellerup 1283—1336.

Optagelse og Fabrikation af Films

Til Dato er udkommen:

Den sorte Panter, Drama. Længde ca. 982 Mtr.

Den sidste Hurdle, Drama. Længde ca. 920 Mtr.

Storstadsvildt, Drama. Længde ca. 850 Mtr.

Marconitelegrafisten, Drama. Længde ca. 810 Mtr.

Skovsøens Datter, Drama. Længde ca. 760 Mtr.

Kvindehjærter, Drama. Længde ca. 610 Mtr.

Trofast Kærlighed, Drama. Længde ca. 615 Mtr.

Skæbnens Veje, Drama. Længde ca. 725 Mtr.

En Kvindes Ære, Drama. Længde 825 Mtr.

Chaufførens Hemmelighed, Drama.
Længde ca. 635 Mtr.

Pjerrots Kærlighed, Drama.
Længde ca. 840 Mtr.

Udkommer om kort Tid:

Mærkets
Gerninger.

Kunstnerens
Sjæl.

Nord-Europas største Biograf Teater.

Intet andet Biograf Teater i Verden kan byde sit Publikum saa enestaaende Bekvemmeligheder.

Der forefindes saaledes stor elegant Promenoir, Restauration, Ventesale, Thesalon.
Orkester-Concerter under Anførsel af Herr Kapelmester *Fr. Schnedler Petersen*.

Solister: Violin, Herr Marius Hansen. Harpe, Frk. Kjeldskov.

PALADSTEATRETS FILMS

UDLEJES AF

A/s KINOGRAFEN · FREDERIKSBERGGADE 25

TELEFON 7606 — 7626 · KØBENHAVN